

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۵/۱۰/۰۴

شهسوار سنگروال

میرویس نیکه، خپلواک که ټولواک؟

۴مه برخه

شاه اشرف هوتک،
څرنگه واک ته ورسېد؟

شاه محمود هوتک چې د افغان جنگیالیو پر مټ واک ته ورسېد او په اصفهان کې د پاچاهي تاج په سر کې، شاوخوا درې کاله یې پاچاهي وکړه او دده د ټولواکمنۍ څو موهمي پېښې دا وې:

۱--- محمود خپل نامتو قومندان امان الله خان دېته وگماره، چې د اصفهان ښار او شاوخوا سیمې د خپلې واکمنۍ لاندې راولي او بیا یې نصر الله خان قزوین لور ته واستوه.

۲--- امان الله خان چې اصفهان تصفیه کړ نو بیا محمود دې دېته وگماره چې له اته زره (۸۰۰۰) سپرو سره قزوین ته لاړ شي. خو هلته د یوې خونړۍ پېښې په ترڅ کې اوه زره (۷۰۰۰) افغان سرتېري ووژل شول او پخپله امان الله زخمی شو. ولې د محمود له خوا د وژل شوو افغانانو د وینو په بدل کې اصفهان کې شمېر قزلباشان له مینځه یووړل شول.

۳--- د محمود په امر دېرې خزاني راټولې شوې، افغان ځواکونو ته یې دېر عزت ورکړ ان تر دې چې ده امر وکړ د اصفهان خلک که غواړي له افغانانو سره وگوري باید ودرېږي او لاس په سینه کېږدي ... پاچا به د شپې له خوا د خپلو سرتېرو لیدني ته ورته او گزمه به یې کوله.

۴- محمود چې خان په اصفهان کې ځواکمن کړ، نو بیا یې وپتېله چې د خپل واک او ځواک لمن نورو سیمو او ښارونو ته وغځوي. نو ځکه یې د خپلو ځواکونو په وړتیا باور درلود، هغوی ته یې سپارښتنه وکړه، چې د قزلباشانو یو مرکز «کز» چې اصفهان ته په څو کیلو مترې کې موقعیت درلود کلابند کړي.

قزلباشانو د سولې وړاندیز وکړ او هغه غلې دانې او نور توکي چې زخیږه کړي ول ترې ونیول بیا یې اصفهان ته راولېږدول او له دې سربېره یې په «بني اصفهان» کې لطف علي خان ونيو او لاس تړلی یې شاه محمود ته راواستوه.

۵- محمود د نصر الله خان په گډون یو شمېر افغان مشران د یوه لښکر په ملتیا شیراز ته واستول. نصر الله خان یو میرنی جنگیالی وه، چیرته به چې افغانانو ته کومه امنیتي ستونزه پېدا شوه، دی به له خپلو جنگیالیو سره ورغی او هغه خلک به یې ایل اوتابع کړل.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 6

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالېږلو مخکې په خبر و لولئ

چېرته چې قزلباشانو سرپورته کړ، نو بیا به نصر الله خان چې د «ایل دام خان» لقب یې خپل کړی وه ورواستول شو او هغوی به یې وځپل.

ده د همدې اتلولۍ له مخې په شیراز برید وکړ، دا چې دی به تل د لښکر په سر کې روان وه، د دښمن په گولۍ ولیکید او ساه یې ورکړه.

محمود دده په مرگ دومره خواشینی شو، چې ډېر ژر یې د هغه پر ځای «زبردست خان» وگماره، چې دده تشه ډکه کړي، ولې بیا هم د شیراز په نیولو بریالي نه شول.

شیراز خان یو مدبر هوښیار سړی وه، اته میاشتې یې خپله سیمه وساتله، خو هغه ځواکونه چې د عبد الباقي خان په مشرۍ دده مرستې ته په لاره وه، د افغانانو له برید سره مخ شول، مرګونی گوزار یې پرې وکړ، نه یوازې قزلباشان ووژل شول پخپله عبد الباقي هم د جګړې په ډګر کې له مینځه لاړ.

۶- له دې وروسته افغان ځواکونو یو د بل پسې «ګلپایگان»، کاشان او یو شمېر نورې سیمې ونیولې، ولې کومه پېښه چې شاه محمود هوتک ته خواشینوونکې وه، هغه د «کز» په سیمه کې ددوه (۲۰۰۰) زرو افغان کورنیو په کاروان برید وو، چې ډېرو ته یې مرګ ژوبله هم واړوله.

محمود هوتک د هغو د ځپلو لپاره ورغی، ولې ماته وخوړه نه یوازې بیرته اصفهان ته راستون شو، بلکې له یوې سختې دماغې ناروغۍ سره مخ شو، ان د ده هغه یواځنۍ میرمن چې د صفوی شاه حسین لور کېده او ډېره پرې گرانه هم وه (او له هغې څخه یو زوی هم درلود) دده په دې ناروغۍ ډېره خپه شوه.

۷- له دا ډول پرلپسې پېښو وروسته هره ورځ د شهینشاه ستونزې زیاتېدې دی درې کالو په شاوخوا کې (۱۷۲۲-۱۷۲۵ز) د ایران پاچا وه. په لومړي سر کې یو مینځمهاله ځواکمن واکمن وه، چې په پریکړې او سپارښتنې د شریعت په رڼا کې تر سره کېدی. له خلکو سره یې په ډېره مینه چلن کاوه، هغوی یې له ولېرې او تندي وژغورل.

کله چې له ماتې وروسته اصفهان ته راستون شو دا دده یوه اندېښنه، د امان الله زخمې کېدل ده ته یو بل رواني ګواښ وه چې بیا ده د درې سوه (۳۰۰) تنو په شاوخوا کې د انتقام له مخې د اصفهان وزیران او سرداران ووژل، دده او د امان الله خان تر مینځ خوابدي دده په مغزو یو بل فشار وه، سره ددې چې هغه یې پخلا کړ.

د کرونسکي په وینا هغه لومړنی کاروان، چې له دېرش (۳۰) زره اویسان ورسره مل وه تر درې میاشتو مزل وروسته اصفهان ته دننه شول درې زره اویسان پاتې وه، چې په هغه کې د محمود مور هم وه، دې پېښې هم په ده ډېره بده اغیزه وکړه.

۸- «یو د بل پسې دغه اندېښنې دومره زر مینځته راغلي، چې محمود یې د خلکو په مینځ کې ډېر بې باوره کړ او لا کله چې خبر شو چې د محمد قلي خان ورور هم د قزوین په پاڅون کې لاس درلود، ډېر خپه شو.

د دغو ستونزو د حل لپاره څلوېښت (۴۰) ورځې اعتکاف وکړ، نه یې څه خوړل او نه یې څښل او نه یې هم له چا سره خبرې کولې ... په دې سره دده روغتیا نوره هم خرابه شوه.» [۱]

ده له دې سربیره داسې رپوټونه هم ترلاسه کړل، هغه خزانه چې له اصفهان نه کندهار ته په لاره وه چور شوېده او د خزاني لوټ ده ته نوره اندېښنه زیاته کړه.

۹- په «کز» کې د دوه زره افغان کډوالو یرغل، د محمود له خوا د صفوي شاه حسین د اولادونو او خپلوانو وژل، د افغان جنګیالیو د مشر سید علي خان ماته، چې د طهماسب له وېرې اصفهان ته پر شا شو، په دې سره د دې اندېښنې زیاتې شوې.

د لارنس لکهارت، کرونسکي او د نورو تاریخپوهانو د څرګندونو پر بنسټ روان کړکېچ د شاه محمود هوتک په اعصابو لا ډېره بده اغیزه وکړه او په پای کې ناروغي دې کچې ته ورسېده، چې دده په کړو وړو نور افغانان شرمېدل.

د محمود په بدن کې داسې ټپونه او زخموڼه پيدا شول، چې د هغه وخت طبيبان يې له علاج عاجز پاتې شول.

په اصفهان کې يو شمېر مېشتو افغان سردارانو هيله وښوده، چې د ده ورور شاه حسين هوتک له کندهار څخه راوغواړي، خو دا چې لاره ډېره اوږده وه، مناسب ونه گڼل شو، بيا خلکو دده د تره زوي مير شاه اشرف د سلطنت لپاره غوره کړ. نو د اپرېل په ۲۲ مه (۱۷۲۵ ز) امان الله خان له څو تنو سره اشرف خان له زندان نه راووبست او د «۸۰۰» تنو په شاوخوا کې وسله والو په سلطنتي ماڼۍ بريد وکړ، محمود يې ونيو او بيا يې زندان ته واچوه. «اشرف د هغه پرځاي کيناست او د محمود پنځه سوه شاوخوا ساتوونکي ووژل.» [۲]

شاه اشرف په ډېرې هوښيارۍ او زړورتيا د کورنيو او بهرنيو دښمنانو پر وړاندې ودرېد. د کروسنسکي په وينا دی هم د محمود غوندې يو زړور جنگيالی و، خو تر هغه يې تجربه او ځيرکتيا ډېره وه.

که څه هم دی او شاه محمود هوتک همزولي وو، ولي د محمود د وخت تجربې ورته ډېر څه زده کړي ول او د هغه د تېروتنو بيا غبرگه ول يې نه غوښتل او په ډېرې ځيرکتيا او وړتيا يې گامونه پورته کول.

شاه اشرف په سرکې د اصفهان دننه کورنيو چارو ته ډېره پاملرنه وکړه او وی پتيله، چې د صفوي شاه حسين زوی طهماسب، څرنگه د عثماني ترکيې او روسي له غېږې نه لري کړي، نو ځکه ده له پخواني پاچا شاه حسين سره وليدل، لومړی يې هغه ته د هغې ستري غميزې له امله، چې دده د کورنۍ يو شمېر غړي د شاه محمود هوتک له خوا ووژل شول تسليت ورکړ او هغه يې ځمغ ته راوبوله او ډاډ يې ورکړ، چې ما د خپل تره زوي محمود په څېر ونه گڼي اوبيا يې د هغه د کورنۍ وژل شوی غړي له افغاني دود سره سم په «قم» کې خاورو وسپارل.

بله ورځ يې د ليدلو په ترڅ کې ورته وړانديز وکړ، چې د سلطنت چارې په غاړه واخلي. «سرجان ملکم» هم ددې خبرې پخلی کړيدی، چې شاه اشرف له هغه څخه وغوښتل چې بېرته خپل تخت ته راوگرځي. خو هغه ورته وويل، که ما د سلطنت وړتيا درلودی، نو خدای به لمانه تاج و تخت نه اخسته او ټينگار يې وکړ، چې زما د کورنۍ پاتې غړو ته بايد پاملرنه وشي، ما له حکومت څخه لاس وينځلی دی، غواړم پاتې عمر په خلوت کې تېر کړم، زه ناپېيلی مينځمهاله انسان یم او تاسو ته به د بري دوعا وکووم، نو بيا يې خپله يوه بله لور ده ته په نکاح کړه.

شاه اشرف هوتک د خپل واک او ځواک په سر کې چې له کومو کورنيو او بهرنيو گواښونو او ستونزو سره مخ شوی، څو بېلگې دا دي:

۱- شاه اشرف هوتک ته وويل شو، چې گڼي امان الله خان غواړي له شهزاده طهماسب سره، چې په دغه وخت کې ازربايجان کې وه لاس يو کړي او تاسو له مينځه يوسي.

امان الله خان يو وخت له شاه محمود هوتک نه هم مرور شوی وه او غوښتل يې کندهار ته لاړ شي، خو محمود هغه بېرته پخلا کړ او خپل صدر اعظم وټاکه.

ولي شاه اشرف ته چې کومه اطلاعات رسېدلی وه، چې د يوه ليک په ترڅ کې طهماسب ته د اصفهان د نيولو بلنه ورکړېده، نو هغه هم په بېره نوموړی له خپلو نږدې ملگرو سره وواژه او بيا يې د ټولو ځواکونو مشر او سپه سالار سيدال خان ناصر وټاکه.

۲- د شاه اشرف هوتک بله ستره کورنۍ ستونزه دا وه، ده دومره ځواکمنتيا نه درلوده، چې له کورنيو او بهرنيو دښمن سره وجنگېږي، ددې لامل دا وه، چې کندهار پاچا شاه حسين نه يوازې له ده سره مرسته ونه کړه، بلکې د خپل ورور د کسات او انتقام اخستو فکر يې هم درلود.

هغه مهال به چې د هند په لوديانو او يا سوريانو (بېلول)---شېر شاه) دښمنانو بريد وکړ، نو دوی به له افغانستانه جنگيالي وغوښتل ولي په شاه اشرف دغه لاره د کندهار لخوا بنده شوه او د هرات ابداليان هم له يوې خوا پخپلو کې اخته ول او له بلې خوا د نادر افشار تر بريدونو لاندې ول.

۳- د اشرف خان هوتک د کور دننه يو بل ستر دښمن پخپله نادر افشار وه. دی نه يوازې د هرات د ابداليانو پر وړاندې جنگېده، بلکې له شاه طهماسب سره يو ځای د شاه اشرف هوتک پر وړاندې هم جگړه کوله.

وليعهد طهماسب د يوه ستر بريد په ترڅ کې مازندران ته راوړسېد، ولي لوي درستيز سيدال خان ناصر ورغې، نه يوازې د هغه جنگياليو ته يې سخته ماته ورکړه، بلکې «قروين» يې هم ونيوه.

کله چې وليعهد د خپلو خلکو له ملا تر نه نهيلی شو، نو بيا يې بهرنيو هېوادونو ته مخه کړه، چې د شهينشاه شاه اشرف هوتک پر وړاندې بهرنی ملاتړ تر لاسه کړي.

۴- دلته دی چې شاه اشرف هوتک له بهرني دښمن سره لاس و گريوان شو. طهماسب د عثماني ترکي په مرسته د هېواد لويديځ همدان، ايروان او تبريز لاندې کړ، ولي د تبريز خلکو په پوره مېړانې له خپلې خاورې دفاع وکړه او د ترکي، پوځ ته يې ماته ورکړه.

۵- هغه مهال چې ترکانو ماته وخوړه، نو بيا يې له روسانو سره يو ځای پرېکړه وکړه، چې په گډه د هوتکي شاه اشرف د حکومت پر وړاندې ودرېږي او دغه هېواد پخپلو کې ووېشي.

د روسي له هېواد سره وليعهد طهماسب ژمنه وکړه، که چېرې د شاه اشرف ځواکونه مات شي نو د خپل هېواد يوه ټوټه ځمکه به روسي ته پرېږدي. هماغه وه چې په ۱۷۲۳ ز د سپتمبر په ۱۲ مې نېټې د اسماعيل بېگ په استازيتوب د پترو گراد په پلاز کې لومړنی تړون د دواړو غاړو تر مينځ لاسليک شو، چې د تړون مينځپانگې څوټکي داسې وو:

« دخزر د سمندرگي شاوخوا سيمې لکه بادکو او يو شمېر ښارونه، گيلان، مازندران او استراباد به، پتر کبير د روسي ټولواک ته پرېږدي.» [۳]

۶- ترکيې او روسي، له دې تړون نه يو کال وروسته د جولای په اتمې (۸ نېټې ۱۷۲۴ ز) يو تړون لاسليک کړ، چې روسي له کپکاس نه تر بادکو پورې سيمو کې خپل پوځونه ځای پر ځای کړل.

عثماني ترکي هم د ايران لويديځ ته خپل ځواکونه راواستول او په داسې حال کې چې شاه اشرف هوتک نه سمندري ځواک درلود او نه هم دومره ځواکمن وه، چې له دوه سترو هېوادونو سره مقابله وکړي. دده د واک او ځواک په ختيځ سيستان کې محمود سيستاني واک درلود، چې نشو کولی د افغانستان له هېواد نه جنگيالي اصفهان ته راوړسوي.

خو يو ناڅاپه ده خبر ترلاسه کړ چې د روسي امپراتور پتر کبير (۱۷۲۵ ز) کې ومړ او له هغه وروسته د هغه ځای ناستي دا وس نه درلود چې د هغه نخشه عملي کړي، نو خپل ځواکونه يې له گيلان او مازندران ووېستل.

په دغه ترڅ کې د عثماني ترکي يو والي حسن پاشا هم ساه ورکړه او پر ځای زوي احمد پاشا د بغداد والي وټاکل شو. ده نه يوازې په کرمان قناعت ونه کړ، بلکې اصفهان لور ته يې خپل جنگيالي واستول. د اصفهان خلک چې په مذهبي لحاظ له ترکانو سره جوړ نه ول، نو د هوتکيانو په ملاتړ يې پاڅون وکړ او په دغه بريد کې د موصل والي حسين او جنرال عبد الرحمن هم له احمد پاشا سره مل ول.

په «جهانگشاي نادري» کې راغلي دي، چې شاه اشرف دروغې جوړې لپاره د عبد العزيز په نوم خپل استازی واستوو، خو دا چې ترکانو اوبا (۷۰) توپونه او شپېته (۶۰) زره پوځ درلود، د هغه وړانديز يې ونه مانه او گواښ يې وکړ، چې شاه اشرف بايد اصفهان پرېږدي او خپل پلرني ټاټوبي کندهار ته لاړ شي.

ولي شاه اشرف د دېرش زرو (۳۰ زرو) ځواکونو سره ورغی او په ۱۷۲۶ ز کال د نوامبر په اتمه (۸) نېټه د اصفهان او همدان تر مينځ سخته جگړه ونښته او د ترکانو شاوخوا دولس (۱۲) زره جنگيالي ووژل شول. هغه څلور ديني عالمان چې د شاه اشرف په سپارښتنه، د ترکانو پوځي چوڼۍ ته ننوتل او روانه جگړه يې د دوه مسلمانانو ځواکونو تر مينځ نا روا وبڼله ... د همدې تکتیک له مخې د هغو سپکه او درنه وسله يې هم ترې لاندې کړه، چې په دې کې د ترکانو پنځوس (۵۰) توپونه هم شامل وه او پاچا د نوامبر په ۱۷ مه په بري سره راستون شو.

ترکانو چې د هوتکيانو جگړه بيزه ځواکمنتيا او د علماو تبليغ وليده، د اکتوبر په ۱۳ مه نېټه يې (۱۷۲۵ ز) يوه تړون ته غاړه کېښود، چې په همدان کې د دواړو غاړو استازو له خوا چې ۱۲ مادي درلودې لاسليک شو.

ددغه تړون له مخې کردستان، لرستان او خوزستان د حایل سیمې په نوم وپېژندل شوي، چې په خطبه کې به لومړی د عثماني ترکي د خليفه نوم اخستل کېږي او بيا به ورپسې د اصفهان د پاچا شاه اشرف هوتک نوم ذکر کېږي. نامتو تاريخپوه «هانوي» هم د دې خبرې پخلی کړېدی، چې «د جمعي په لمانځه کې به چې کله خطبه لوستل کېده لومړی به د اسلام د خليفه نوم او بيا به د هوتکي شاه اشرف نوم يادېده، خو سکه د شاه اشرف په نوم ووهل شوه.» [۳]

په خطبه کې د اسلام د خليفه نوم يادول له پخوا نه يو ديني او مذهبي دود وه، هغه وخت چې د اسلام د خلافت مرکز بغداد وه هم په يو شمېر اسلامي هېوادونو کې، چې بشپړ سياسي واک او ځواک به يې هم درلود د اسلام د خليفه نوم په خطبه کې اخستل کېده.

دلته شهينشاه شاه اشرف هوتک هم، پداسې حال کې چې جگړه يې گټلې وه، دا ومنله چې د عثماني ترکي سره ښې اړيکې ولري نو د خليفه نوم به يادېږي، د دې په څنگ کې شاه اشرف نور داخلي او بهرني دښمنان هم درلودل، چې موږ نادر افشار صفی او سلطان محمد د ساري په توگه يادولی شو، نو ځکه خو ټولواک هوتکي شاه اشرف نه غوښتل چې په څو جبهو کې وجنگېږي.

نو بيا د عثماني دولت مشر دريم سلطان احمد خان له خوا د شاه اشرف سلطنت په رسميت وپېژندل شو او «راشد پاشا» يې د سفير په توگه اصفهان ته واستوو، چې بيا شاه اشرف هم محمد خان بلوچ د خپل استازي په توگه استانبول ته ولېږه او يو ۱۲ فريزه تړون د دواړو هېوادو تر مينځ لاسليک شو.

شاه اشرف تر ډېره بريده د عثماني ترکيې او روسي له گواښ نه وژغورل شو او حال دا چې تزارې روسي د پتر کبير په مهال، چې غوښته يې د هند سمندر ته ځان ورسوي او دا داسې مهال دي، چې بریتاني په هند کې خپل واک او ځواک ته پراختيا ورکړې وه، يانې د شرق الهند کمپنۍ (تاسيس ۱۶۰۰ ز کال) اوس يوازې سوداگريز دريځ نه درلود، بلکې سياسي او پوځي ځواک ته يې هم لاره اواره کړې وه.

نو ځکه خو پتر لومړی يو پلاوی په ۱۷۱۴ ز کال مينځنۍ اسيا او په ۱۷۱۵ ز يې خزر سمندرگي ته واستوو، چې له کومې لارې کولی شي هند ته ځواکونه واستوي؟

هغه مهال چې په ۱۷۲۲ ز کال شاه محمود هوتک اصفهان ونيو، پتر غوښتل چې له يو ستر پوځ سره کپکاس ته ځان ورسوي او په همدې هوډ يې «بادکو» لاندې کړ.

ولي د روسي ټولواک په ۱۷۲۵ ز کال وږ او ټولي نخشې په اوبو لاهو شوي، خو بيا هم اشرف هوتک دومره پوځي ځواک نه درلود، چې روسان د کپکاس له ټولو سيمو نه وباسي او د سپه سالار سيدال خان ناصري ټپي کيدل هم د خغم وړ نه وو، ولي بيا هم د افغان جنرال سيدال ناصري او جنرال «لواشف» تر مينځ «رشت» کې په ۱۷۲۹ کال د فبروري په ۲۴ مه يو تړون لاسليک شو، چې له بابتو يې افغان ځواکونه له هغو سيمو تير شول، چې صفوي طهماسب او د هغه استازي اسماعيل بيگ روسي هېواد ته سپارلی وي.

ددغه تړون په لاسليک کې د فرانسې دريځ د پام وړ ځکه وه چې د دوي اصلي دښمن بریتانيا وه، هماغه وه چې دويم پتر له شاه اشرف سره نږدې شو لکه څرنگه چې د عثماني ترکي دريم سلطان احمد د شاه اشرف سلطنت د يوه تړون په ترڅ کې په رسميت وپېژند، دارنگه روسي هېواد هم د ياد تړون پر بنسټ د شهينشاه هوتک حکومت په رسميت وپېژند.

خو بيا هم د شاه اشرف هوتک واک او ځواک د هېواد په شمال کې د روسانو، په لويديځ کې د عثماني ترکانو، په لويديځ خراسان کې د صفوي طهماسب گواښونو شتون درلود. ولي بيا هم د ايران موهمي سيمې لکه اصفهان، تهران، شيراز، قزوین، کرمان او د سيستان لورته يو شمېر سيمې د شاه اشرف هوتک د سلطنت برخې وې.

د شاه اشرف هوتک د ماتې لاملونه

سره د دې چې د شاه اشرف پر وړاندې کورني او بهرني دښمنان په بشپړه توگه له مينځه نه وه تللي، ولي بيا هم د اوسني ايران غوښنې او موهمي سيمې او ښارونه د هوتکي شهينشاه په واک کې ول.

دا چې شاه اشرف ولي له ماتې سره مخ شو او سياسي واک او ځواک يې له لاسه ورکړ، څو لاملونه يې داسې ول:

۱- تر هغه مهال چې صفوي شاه حسين ژوندی وه، طهماسب د يوه وليعهد په توګه فعاليت کاوه، خو کله چې پلار ومړ نو بيا يې د سلطنت اعلان وکړ او ځان يې د صفوي سلطنت ريښتني وارث وګاڼه، نو ځکه يې د نادر افشار په څېر زړور قومندان تر شا ودرېد، چې نه يوازې دى د هرات له ابداليانو سره په جګړه کې ښکېل و، بلکې د شاه اشرف پر وړاندې هم پوځي ډګر ته راووت.

له نادر افشار پرته د امام رضا د کورنۍ يو تن چې د ميرزا داود لمسى کېده سيد احمد کرمانى وه، چې ځان يې د سلطنت وارث ګاڼه په دې پلمې چې ګڼې دى د سلطان سليمان زوم دى، ده هم د شاه اشرف پر وړاندې پاڅون وکړ او په کرمان کې د خپلواکۍ بيرغ اوچت کړ.

له دوى نه پرته سلطان محمد خرسوار، صفى ميرزا (معصوم)، محمد علي رفسنجاني (ده هم ځان صفى ميرزا باله)، د ابراهيم زوي زينل او يو شمېر نور سيمه ييزه واکمنو هم د شاه اشرف د واک پر وړاندې اخ و ډب ته لاره اواره کړه.

۲- سيد فتح علي خان قاجار يو بل نامتو کس وه، چې په استرabad، مازندران او يو شمېر نورو سيمو کې چې د ځواک څښتن و، له شاه طهماسب نه خپل ملاتړ اعلان کړ. لومړى يې خراسان ونيو او بيا يې مشهد کلابند کړ.

۳- شاه اشرف پخپل مينځي ناندريو کې دومره ښکېل شو، چې د شاه محمود د صدر اعظم او اعتماد الدوله امان الله خان پر وړاندې هم ودرېد. «ميانجي» يو بل نامتو افغان و، چې د شاه محمود هوتک د سلاکار او لارښود په نوم نامتو و، تهديد کړ او شته يې ترې واخستل او ان خپل ورور يې ونيو او وروند کړ.

(افغانان له پارس نه..... ۳۸۳ مخ [۱])

(کروسنسکي ۱۲۲ مخ [۲])

(سيعد نفيسي تاريخ سياسي و اجماعي ايران ۲۹۵ مخ [۳])

(هانوي ۴۵۵-۲۵۴ مخونه [۴])